

doc. MUDr. Milan Grundmann, CSc., septuagesimo anno

Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno (Mat., 7:7).

Již před deseti lety projevil tehdejší laudator v úvodu svého zamyšlení podiv nad tou jen stěží uvěřitelnou skutečností, že oslavenci je šedesát let... Což teprve dnes. Ano, je to téměř neuvěřitelné. My jsme, milý Milane, opravdu zaskočení tím prima vsta patrným rozdílem mezi chronologickým a biologickým věkem.

Když Milan Grundmann v akademickém roce 1956/57 zahájil studia na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, právě vycházelo první číslo časopisu ABC, tím tehdy žil pisatel těchto řádků, končily „maďarské události“, tím žila celá dospělá Evropa. Padesátá léta se bolestně převálila do druhé méně brutální poloviny. V roce 1962, kdy Milan Grundmann promoval, byli Beatles žhavou novinkou a na rádiu Svobodná Evropa se při pořadu „Odpoledne s hudbou“ (pamatujete!? Ludo Dvorský) s nimi seznamovala pisatelova generace. Rádio Luxembourg (... your station of the stars...) bylo pro ty zasvěcené. Ano. Je to tak dávno.

To byl začátek šedesátých let, kdy MUDr. Milan Grundmann vstoupil do praxe. Na Farmakologickém ústavu UP v Olomouci působil jako odborný asistent do roku 1978, kdy odešel do Ostravy k doc. MUDr. Lambertu Klabussayovi. Těch šestnáct let bylo někdy i krušných. V roce 1977, což byl poslední rok před jeho odchodem z Olomouce do Ostravy, atestoval z vnitřního lékařství a získal titul CSc. (Tkáňová distribuce chlorochinu). Přechod do Ostravy byl skutečnou misí. Úkolem, který přes všechna počáteční úskalí splnil excelentně, bylo vybudovat pracoviště nového boru, totiž Klinické farmakologie.

Pamatujete? V roce 1976, ve „starém doškolovák“ na adrese Ruská 85, Modr, Května, Janků, první školicí akce dosud neexistujícího oboru... Vedle Prahy to byla právě Grundmannova Ostrava, kde se kalila ocel klinické farmakologie. MUDr. Milan Grundmann, CSc. se stal ordinářem pro klinickou farmakologii v roce 1978 V roce 1980 v tomto oboru složil nástavbovou atestaci. V roce 1982 se stal prvním přednostou jím založeného Ústavu klinické farmakologie Fakultní nemocnice Ostrava. Po habilitaci v roce 1991 (Nové poznatky z farmakokinetiky a farmakodynamiky námelových alkaloidů) se doc. MUDr. Milan Grundmann, CSc. stává vyzrálou osobností nadregionálního významu. Spojuje šťastným způsobem ve své činnosti a i ve svých ambicích lékaře-klinika s vysokoškolským učitelem a výzkumníkem. Je nepochybně jedním z prvních v ČR, kdo uspěl ve snaze propojit aktivity velké farmaceutické firmy (Galena Opava) se svojí činností odbornou a vědeckou. Inovativnost tohoto přístupu docenejeme teprve dnes. Jako vysokoškolský pedagog aktivně působí na Ostravské univerzitě a na Univerzitě Palackého v Olomouci. Přednáší Klinickou farmakologii v češtině i v angličtině. Jeho publikační činnost je úctyhodná. 97 publikací, z toho 20 v impaktovaných časopisech, 442 vědeckých přednášek, z toho 110 na evropských či světových lékařských kongresech, to jsou plody tvrdé práce a obdivuhodné cílevědomosti.

Dlouholetý člen a předseda Sekce klinické farmakologie ČSEKFT, jeden ze zakladatelů České společnosti pro hypertenzi, dlouholetý předseda Spolku lékařů v Ostravě, councillor EACPT, dovršuje svoji činnost ve vědeckých a odborných společnostech založením České společnosti klinické farmakologie. Je to logické a úspěšné završení jeho dlouhé cílevědomé cesty. Inspiroval sekci TDM v rámci ČSEKFT a předsedá jí od roku 1993. Tato sekce již uspořádala 15 celostátních konferencí. Spoluzaložil český DURG a podílel se na jeho 12 úspěšných celostátních konferencích. Pod jeho vedením proběhlo již 10 celostátních konferencí klinické farmakologie, navíc i jedna celostátní konference ČSEKFT. 4 konference o hypertenzi doplňují tento skvostný výčet.

Co se týče mezinárodních sympozií, předsedal třem a spolupředsedal (s prof. Sjöquistem) jednomu dalšímu. Praha 2001, Istanbul 2003, Poznaň 2005 a Vršac v Srbsku 2006 jsou výrazné milníky na této úspěšné mezinárodní cestě. Řešitel 6 významných grantů (z toho jednoho mezinárodního), přítel, spolupracovník a nutno zmínit že někdy i laskavý hostitel takových kapacit, jakou jsou prof. Sjöquist, prof. Jelliffe, prof. Watson, prof. Bergmann, se neuzavírá do exkluzivity světa úspěchu.

Vychoval 10 doktorandů. Je jedním z mála nás, mužů, který snese ve své blízkosti úspěšné ženy. Je kolegyním učitelem, představeným i respektovaným a je respektujícím spolupracovníkem. Je prost ostychu, přitom bez silového, „macho“ stylu. Je nám v tom jistě těžko dostihnutelným vzorem a příkladem. V praktické činnosti lékaře- klinického farmakologa uskutečnil živoucí triadu servisních, výukových a vědeckých aktivit, tak jak to předpokládá koncepce oboru, jejímž je významným autorem. To co Klinická farmakologie dělat musí, co dělat má a co dělat může je jeho věčné výrazné memento pro nás pro všechny.

Ano, spojení s praxí, ten neutuchající dotek s tepem skutečné lékařské práce, to zdůrazňování blízkosti k pacientovi, to je trvalá mise Milana Grundmanna ve světě medicíny. Nejenom medicínou je však živ Milan Grundmann. Pisatel sám byl před (ach tak mnoha) lety doslova ohromen tím, jak se Milan orientuje ve světě vážné hudby, zejména opery. Je neokázalým znalcem a milovníkem tohoto hudebně dramatického útvaru. Člověka mimoděk napadá, že asi právě ta celistvost, úplnost a doslova holistický přístup, kterým opera oslovuje naše smysly, intelekt i city najednou (ne nadarmo razil Richard Wagner termín Gesamtkunstwerk) je zřejmě to, co Grundmannovi kongenitálně rezonuje s jeho vlastním já. Tak se projevuje v medicíně, v životě, ve sportu, ve společnosti obecně.

Milan Grundmann však není dítko štěstěny, marnotratný uživatel darů prozřetelnosti. Ne. Grundmann je dítě, „vrtač tvrdého dřeva“. To zdůrazňují i jeho nejbližší. Ač sám podle vlastních slov nežije aktivně s vírou, která by měla obecně věroučné rysy, je ztělesněním evangelijního poselství aktivity a angažovanosti, které pisatel vložil jako motto do záhlaví těchto řádků a kterým své laudatio i zakončí:

Proste, a bude vám dáno. Tam, kde mnohý rezignuje, a někdy z únavy, či pocitu, že si nechce zadat, opustí své plány, vzdá se svých cílů, tam Milan vytrvale prosí, ne o dar, ale o pochopení a porozumění, v zájmu věci a bez ohledu na falešnou „hrdost“...

Hledejte, a naleznete. Může být krásnější motto pro zakladatele samostatné České společnosti klinické farmakologie? Hledá a nachází nejen struktury, molekuly, metabolity, hledá i cesty jak své úmysly realizovat ve vhodné organizační formě a na vhodném místě.

Tlučte, a bude vám otevřeno. Jedna věc je nalézt to řešení a možnosti. Pak je nutno nalézt tu podporu. Mnohý z nás naráží na neporozumění, nevěli, neochotu nadřizených, autorit, establishmentu a raději si „nedělá problémy“. V této situaci Milan Grundmann tluče na dveře těch neochotných, nevěřících či lhostejných, až se dveře ať již skutečné či obrazné otevřou...

Ad multos annos, carissime amice!

doc. MUDr. Petr Petr, Ph.D.